

-GARBA

diran els historiadors; els lingüistes en tot cas troben convincent la filiació: car si no foren ells, l'hi deixarien altres marins moros. La *l* del *Gandulf* de Tofiño deu ser fruit de la fantasia d'algun marí o cartògraf italià (dels quals aquell sabia més que no pas dels bons mallorquins).

-GARBA, *Bini*- (Ciutadella, Men. 5, a-11)

Altres diuen *Malagarba*. Hi ha una disjuntiva:

1.ª Dins *Malagarba* hi ha un roquissar que podria haver donat origen al nom, suposant que primitivament fos PINNA CALVA 'penya pelada'. Aquest nom, passant per la pronúncia dels sarraïns, hauria donat *bena-garba*; i, entès com a *bona garba*, ho haurien substituït antifràsticament per *mala-garba*.

2.ª Podria ésser un nom de to pessimista donat pel pagès, insinuant així que és un lloc poc fèrtil on no es cull més que alguna mala garba. Altres pagesos o propietaris, menys pessimistes, substituirien aquest nom de mal averany per *Bonagarba*, i *Binigarba*, influenciats pels nombrosos *Binis* que existeixen a Menorca.

GARONDA (Llucmajor, Mall. 39, f-1)

Ja documentada el 1346 per BFont Obrador («Hist. Llucmajor», I, 187); però *Goronda* segons Quadrado (*Llibre del Rep.*) i Poveda, a. 1232 (FRB, III, 10).

Nom antiquíssim. El nom cèltic del riu Garona és *Garumna*. Si amb això es relaciona el nom de *Girona*, en llatí GERUNDA, és completament incert, i encara és més incert que el seu ètimon sigui «ibèric». S'ha afirmat amb tant o més fonament que és simplement un nom llatí arcaic o d'una altra llengua indoeuropea, que significàs '(la ciutat) a governar, que ha d'ésser governada'.

Girona a part, es podria conjecturar que el grup consonàntic MN del nom cèltic aparegui en el mallorquí com *-nd-*, per diferenciació entre les dues nasals (n'hi ha altres casos comparables). Tinguem en compte que encara que els detalls de la formació del nom cèltic *Garumna* no estan definitivament establerts, de tota manera és segur que tenia MN, cosa que coincideix amb la terminació de participi indoeuropeu -OMĒNA. Indoeuropeu doncs, amb seguretat; si bé que siguin noms realment cèltics, i no sorotàptics, ja és molt menys segur.